

Številka: IPP 0070-61/2021
Ljubljana, 23. 3. 2021
EVA 2021-2711-0045
GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE Gp.gs@gov.si
ZADEVA: ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O NALEZLJIVIH BOLEZNIH – novo gradivo št.1
1. Predlog sklepov vlade:
<p>Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G in 65/14) je Vlada Republike Slovenije na seji dne ... pod točko ... sprejela naslednji</p> <p style="text-align: center;">S K L E P</p> <ol style="list-style-type: none">1. Vlada Republike Slovenije je določila besedilo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o nalezljivih boleznih (EVA 2021-2711-0045) in ga pošlje v obravnavo in sprejetje Državnemu zboru Republike Slovenije po nujnem postopku.2. S tem Predlogom zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o nalezljivih boleznih se nadomesti besedilo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o nalezljivih boleznih, ki ga je Vlada Republike Slovenije določila na 62. redni seji dne 10. 3. 2021. <p style="text-align: right;">Janja GARVAS HOČEVAR v.d. generalnega sekretarja</p>
Priloga: - Predlog Zakona spremembah in dopolnitvah Zakona o nalezljivih boleznih
Sklep prejmejo: - Državni Zbor Republike Slovenije - Ministrstvo za zdravje - Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo - Generalni sekretariat Vlade Republike Slovenije
2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov:
Pojav novih različic virusa SARS-CoV-2, ki predstavljajo veliko nevarnost za hitrejše širjenje okužbe, zahtevajo dosledno upoštevanje epidemioloških navodil, da osebe, ki so bile v stiku

z okuženo osebo ali prihajajo iz ogroženih območij, ostanejo v karanteni na domu na način, da niso v stiku z osebami, ki niso člani njihovega gospodinjstva. Novela Zakona o nalezljivih boleznih tako uvaja karanteno na domu in nadzor nad njenim izvajanjem. Novela tudi določa evidence, potrebne za nadzor, in določa neizvajanje karantene na domu kot prekršek. S tem varujemo zdravje vseh prebivalcev Slovenije in preprečujemo nadaljnje širjenje COVID-19, vključno z novimi različicami virusa SARS-CoV-2.

3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:

mag. Kerstin Vesna Petrič, generalna direktorica Direktorata za javno zdravje
 dr. Marjeta Recek, vodja Sektorja za varovanje zdravja
 Anita Tomc, višja svetovalka II, Sektor za preprečevanje bolezni in poškodb,
 Špela Struna, ZIRS

3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:

/

4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:

Janez Poklukar, minister za zdravje
 Alenka Forte, državna sekretarka
 mag. Franc Vindišar, državni sekretar
 Kerstin Vesna Petrič, generalna direktorica Direktorata za javno zdravje

5. Kratek povzetek gradiva:

Novela Zakona o nalezljivih boleznih uvaja karanteno na domu in nadzor nad njenim izvajanjem. Novela tudi določa evidence, ki jih vodi Nacionalni inštitut za javno zdravje (prejšnji Inštitut za varovanje zdravja Republike Slovenije) in Policija in so potrebne za nadzor in spremljanje ukrepa karantene na domu ter določa neizvajanje karantene na domu kot prekršek.

V novem gradivu št. 1 je dopolnjen prvi odstavek novega 19.a člena, ki se po novem glasi:

»Kadar se karantena iz prejšnjega člena za posamezno nalezljivo bolezen, na podlagi ocene tveganja Inštituta za varovanje zdravja Republike Slovenije, lahko izvaja na domu ali na drugem naslovu bivanja, ki ga navede oseba (v nadaljnjem besedilu: karantena na domu), osebo v karanteno na domu, ne glede na določbo tretjega odstavka prejšnjega člena, napoti Inštituta za varovanje zdravja Republike Slovenije ali Policija. V primeru visoko tveganega stika z okuženo osebo v karanteno na domu napoti Inštitut za varovanje zdravja Republike Slovenije, kadar oseba prihaja iz območja z visokim tveganjem za okužbo, pa jo v karanteno na domu napoti Policija.«

6. Presoja posledic za:

a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	DA
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	DA
c)	administrativne posledice	DA
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	NE
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	NE
e)	socialno področje	NE
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: – nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja – razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega	NE

	proračuna – razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij	
7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR: (Samo če izberete DA pod točko 6.a.)		

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t + 1	t + 2	t + 3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) obveznosti za druga javnofinančna sredstva				
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki		Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1	
SKUPAJ				

OBRAZLOŽITEV:**I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu**

V zvezi s predlaganim vladnim gradivom se navedejo predvidene spremembe (povečanje, zmanjšanje):

- prihodkov državnega proračuna in občinskih proračunov,
- odhodkov državnega proračuna, ki niso načrtovani na ukrepih oziroma projektih sprejetih proračunov,
- obveznosti za druga javnofinančna sredstva (drugi viri), ki niso načrtovana na ukrepih oziroma projektih sprejetih proračunov.

II. Finančne posledice za državni proračun

Prikazane morajo biti finančne posledice za državni proračun, ki so na proračunskih postavkah načrtovane v dinamiki projektov oziroma ukrepov:

II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:

Navedejo se proračunski uporabnik, ki financira projekt oziroma ukrep; projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in proračunske postavke (kot proračunski vir financiranja), na katerih so v celoti ali delno zagotovljene pravice porabe (v tem primeru je nujna povezava s točko II.b). Pri uvrstitvi novega projekta oziroma ukrepa v načrt razvojnih programov se navedejo:

- proračunski uporabnik, ki bo financiral novi projekt oziroma ukrep,
- projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in
- proračunske postavke.

Za zagotovitev pravic porabe na proračunskih postavkah, s katerih se bo financiral novi projekt oziroma ukrep, je treba izpolniti tudi točko II.b, saj je za novi projekt oziroma ukrep mogoče zagotoviti pravice porabe le s prerazporeditvijo s proračunskih postavk, s katerih se financirajo že sprejeti oziroma veljavni projekti in ukrepi.

II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:

Navedejo se proračunski uporabniki, sprejeti (veljavni) ukrepi oziroma projekti, ki jih proračunski uporabnik izvaja, in proračunske postavke tega proračunskega uporabnika, ki so v dinamiki teh projektov oziroma ukrepov ter s katerih se bodo s prerazporeditvijo zagotovile pravice porabe za dodatne aktivnosti pri obstoječih projektih oziroma ukrepih ali novih projektih oziroma ukrepih, navedenih v točki II.a.

II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:

Če se povečani odhodki (pravice porabe) ne bodo zagotovili tako, kot je določeno v točkah II.a in II.b, je povečanje odhodkov in izdatkov proračuna mogoče na podlagi zakona, ki ureja izvrševanje državnega proračuna (npr. priliv namenskih sredstev EU). Ukrepanje ob zmanjšanju prihodkov in prejemkov proračuna je določeno z zakonom, ki ureja javne finance, in zakonom, ki ureja izvrševanje državnega proračuna.

7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR:

(Samo če izberete NE pod točko 6.a.)

Kratka obrazložitev**8. Predstavitev sodelovanja z združenji občin:**

Vsebina predloženega gradiva (predpisa) vpliva na:

- pristojnosti občin,
- delovanje občin,
- financiranje občin.

NE

Gradivo (predpis) je bilo poslano v mnenje:

- Skupnosti občin Slovenije SOS: NE
- Združenju občin Slovenije ZOS: NE
- Združenju mestnih občin Slovenije ZMOS:NE

Predlogi in pripombe združenj so bili upoštevani:

- v celoti,
- večinoma,
- delno,
- niso bili upoštevani.

Bistveni predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani.

9. Predstavitev sodelovanja javnosti:

Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:

NE

10. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:

NE

11. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:

NE

**Janez Poklucar
minister**

**PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA
O NALEZLJIVIH BOLEZNIH****I. UVOD****1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA SPREMEMBE ZAKONA**

Pojav novih različic virusa SARS-CoV-2, ki predstavljajo veliko nevarnost za hitrejše širjenje okužbe, zahtevajo striktno upoštevanje epidemioloških navodil, da osebe, ki so bile v stiku z okuženo osebo ali prihajajo iz ogroženih območij, ostanejo v karanteni na domu na način, da niso v stiku z osebami, ki niso člani njihovega gospodinjstva. Novela Zakona o nalezljivih boleznih tako uvaja karanteno na domu in nadzor nad njenim izvajanjem, ne glede na to, ali je bila oseba v karanteno napotena s strani Nacionalnega inštituta za javno zdravje (Inštituta za varovanje zdravja Republike Slovenije), Policije ali na drug način. Novela tudi določa evidence, potrebne za nadzor ter spremljanje ukrepa in določa neizvajanje karantene na domu kot prekršek. S tem varujemo zdravje vseh prebivalcev Slovenije in preprečujemo nadaljnje širjenje COVID-19, vključno z novimi različicami virusa SARS-CoV-2.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA**2.1. CILJI**

Ključna cilja predloga spremembe zakona o nalezljivih boleznih sta:

- sodobneje opredeliti obveznost posameznikov oziroma omejitve njihovih pravic zaradi zagotavljanja splošnega varstva prebivalstva pred nalezljivimi boleznimi,
- določiti nujne evidence za nadzor nad izvajanjem karantene na domu.

2.2. NAČELA

Predlog spremembe zakona temelji na načelih:

1. načelo upravičenosti do varstva pred nalezljivimi boleznimi in okužbami, v skladu s katerim ima vsakdo pravico do varstva pred nalezljivimi boleznimi in okužbami ter dolžnost varovati svoje zdravje in zdravje drugih pred temi boleznimi;
2. načelo sorazmernosti pomeni, da zakon ne posega prekomerno v pravice posameznika in da se za varstvo prebivalstva pred nalezljivimi boleznimi sprejemajo sorazmerni ukrepi glede na oceno tveganja;
3. načelo solidarnosti daje prednost javnemu interesu pred interesom posameznika za zagotavljanje učinkovite zdravstvene zaščite skupnosti kot celote;

2.3. POGLAVITNE REŠITVE

Novela Zakona o nalezljivih boleznih uvaja karanteno na domu in nadzor nad njenim izvajanjem. Oseba je v karanteno na domu napotena s strani Nacionalnega inštituta za javno zdravje (Inštituta za varovanje zdravja Republike Slovenije) ali Policije s podpisom izjave o seznanitvi z napotitvijo v karanteno na domu. Za osebe, ki izjave ne bodo podpisale, novela zakona določa, da se osebam odredi ukrep karantene na domu z odločbo ministrstva,

pristojnega za zdravje. Novela določa tudi evidence, ki jih vodi Nacionalni inštitut za javno zdravje (Inštitut za varovanje zdravja Republike Slovenije) oziroma Policija in so potrebne za nadzor in spremljanje ukrepa ter določa neizvajanje karantene na domu kot prekršek.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona nima finančnih posledic za državni proračun in druga javna finančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Za izvajanje zakona ni treba zagotoviti sredstev v sprejetem državnem proračunu.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

5.1. AVSTRIJA:

Ureditev karantene v Avstriji temelji načelih kot jih določata tudi Svetovna zdravstvena organizacija in Evropski center za preprečevanje in obvladovanje bolezni. Pravna podlaga za ukrep karantene je Zakon o epidemijah ter podzakonski odloki (Verordnung). Za namen preprečevanja širjenja nalezljivih bolezni se osebe, ki so okužene ali obolele za nalezljivo boleznijo ter osebe, za katere se sumi, da so bolne ali prenašalci bolezni, osami in jim omeji stik z zunanjim svetom. Kriterije (klinične, diagnostične, epidemiološke) za določitev okužene osebe ali potencialno okužene osebe oz. prenašalca nalezljive bolezni določa in posodoblja pristojno zdravstveno ministrstvo.

Pristojni okrožni (zdravstveni) organ, v primeru COVID-19, s sklepom o karanteni naloži 10-dnevno karanteno, ki se lahko izvaja v bolnišnici, poljski bolnišnici, na domu obolelega ali v drugem primernem prostoru. V primeru t.i. samokontrolne karantene na domu, ko se oseba samoosami na domu, mora oseba upoštevati naslednja pravila: prepoved zapuščanja bivališča (če je to hiša, edina izjema omogoča izhod na lastno zemljišče), prepoved obiskov, v primeru skupnega bivanja z drugimi osebami po možnosti fizično distanciranje v drugih prostorih, ločena uporaba sanitarnih prostorov in vseh pripomočkov za higieno, pogosto umivanje rok, ločeno odvajanje higienskih odpadkov ipd.

Karantenska odločba se, v skladu z Zakonom o epidemijah, načeloma nanaša na okuženo osebo, člani gospodinjstva, ki so klasificirani kot visokotvegan stik (t.i. Kontaktne osebe 1), prav tako v večini primerov prejmejo karantensko odločbo (razen če verodostojno dokažejo, da nimajo tesnega stika z okuženo osebo istega gospodinjstva). Karantenske odločbe se vročajo s povratnico. Nadzor nad spoštovanjem karantene je v pristojnosti pristojnih okrožnih zdravstvenih organov. Vse kršitve se obravnavajo kot upravni prestopki, za katere je zagrožena kazen do 1.450 EUR. Poleg tega se lahko sprožijo tudi kazenski postopki po 178. in 179. členu Kazenskega zakonika (ogrožanje drugih ljudi z nalezljivimi boleznimi).

V okviru aktualnega Odloka o COVID-19 omejitvah vstopa v Avstrijo mora vsaka oseba mora najprej 72 ur pred vstopom v Avstrijo izvesti e-registracijo vstopa, in sicer v elektronski obliki na spletni strani v nemškem ali angleškem jeziku. Registracija vključuje tudi navedbo kraja, kjer bo oz. bi lahko oseba, ki vstopa, preživljala morebitno karanteno. Prejela bo avtomatično generirano potrdilo, ki ga bo v elektronski ali natisnjeni obliki predložila nadzornim organom

na meji. Registracija vstopa ni potrebna zgolj v primerih spodaj navedenih izjem, za katere predmetni odlok ne velja.

5.2. NEMČIJA:

Pravno podlago za odrejanje in izvajanje karantene predstavlja Zakon o varovanju in preprečevanju nalezljivih boleznih pri ljudeh, ki v 28. členu (zaščitni ukrepi) določa, da za preprečevanje širjenja okužb, kadar je to nujno, pristojni organi uvedejo zaščitne ukrepe, s katerimi posameznikom odredijo zapuščati določen kraj, da ga lahko zapustijo le pod določenimi pogoji ali da ne smejo dostopati do določenih krajev ali javnih prostorov. Enako se lahko omejijo javne prireditve ali delovanje posameznih ustanov, podjetij. Začasno se lahko omejijo tudi nekatere z ustavo zagotovljene temeljne svoboščine, kot so osebna nedotakljivost, svoboda zbiranja, svoboda gibanja in nedotakljivost stanovanja.

V 2020 je bil Zakon o varovanju in preprečevanju nalezljivih boleznih pri ljudeh dopolnjen s posebnim ločenim odstavkom, ki opredeljuje zaščitne ukrepe za preprečevanje širjenja boleznih COVID-19. Med izrecno naštetimi ukrepi je tudi omejevanje izhoda iz stanovanja.

Skladno s federalno ureditvijo Nemčije so po 32. členu Zakona o varovanju in preprečevanju nalezljivih boleznih pri ljudeh za konkretizacijo ukrepov zadolžene zvezne dežele, ki s sprejemanjem pravnih odlokov določijo konkretne ukrepe in prepovedi za preprečevanje širjenja nalezljivih boleznih. Zvezne dežele lahko omejijo posamezne z ustavo zagotovljene svoboščine svobodo gibanja, posameznikovo svobodo, svobodo zbiranja, nedotakljivost stanovanja in nedotakljivost poštnih pošilk.

Zakon o varovanju in preprečevanju nalezljivih boleznih pri ljudeh določa tudi, da se posameznike ali ustanove, ki kršijo določila zakona oziroma na njegovi podlagi sprejete zaščitne ukrepe, kaznuje z denarno kaznijo. Zakon za določene kršitve predvideva tudi možnost zaporne kazni (npr. za namerno širjenje nalezljive bolezni, ki je opredeljena v zakonu, za nepooblaščno poseganje v nacionalne baze podatkov).

Za izdajanje karantenskih določb so zadolžene pristojne oblasti. Gre za t.i. zdravstvene urade (institucije, ki so primerljive s slovenskimi območnimi enotami NIJZ). Zdravstveni uradi glede na krajevno pristojnost (določeni se glede na prebivališče oz. kraj (začasnega) bivanja v Nemčiji) izdajajo vse odločbe o karanteni. Zdravstveni uradi so v sodelovanju z ostalimi deželnimi oblastmi tudi pristojni za nadzor nad izvajanjem odločbe o karanteni (možno je telefonsko preverjanje pa tudi preverjanje na domu oz. lokaciji, kjer se izvaja karantena). Kazni za kršitve ukrepov za preprečevanje širjenja COVID-19 v Nemčiji so trenutno določene v višini do 25 000 EUR. Višina kazni za kršitve karantene med zveznimi deželami variirajo.

5.3. POLJSKA:

Pravna podlaga ureditve karanten na Poljskem je Zakon o posebnih rešitvah v zvezi s preprečevanjem, preprečevanjem in bojem proti COVID-19, drugim nalezljivim boleznim in izrednim dogodkom, ki jih povzročajo, z dne 2. marca 2020 ter njegova dopolnitev, z dne 9. december 2020.

Karantena je osamitev zdrave osebe zaradi izpostavljenosti okužbi, npr. po stiku z osebo, ki je okužena s koronavirusom. Karantena praviloma traja 10 dni. Vendar je v nekaterih primerih to obdobje daljše, na primer za ljudi v karanteni zaradi bolezni sostanovalca.

Karantena se običajno začne, ko organ sanitarne inšpekcije pokliče osebo, ki je bila v tesnem stiku z okuženim. S strani inšpekcije je osebi po telefonu naznanjen čas trajanja karantene, podatki pa so vneseni v informacijski sistem e-zdravstvenega centra (sistem EWP). Uvedena karantena s strani državnega sanitarnega inšpektorata je dokumentirana z

vnosom v sistem EWP in inšpekcija ne izdaja odločb o karanteni. Do informacij o karanteni v sistemu EWP imata med drugim policija in zavod za socialno zavarovanje. Stanje o karanteni se lahko preveri preko internega računa bolnika. Izvajanje obvezne karantene doma nadzorujejo organi državne sanitarne inšpekcije in policije, mejne straže, vojaške policije ali teritorialne obrambne sile. Zakon predvideva možnost naložitve denarne kazni do 30.000 PLN za osebe, ki ne upoštevajo karantene. Odločitev o konkretnem znesku globe je obravnavana individualno.

V času karantene osebe ne smejo zapuščati prebivališča (prepoved vključuje tudi sprehajanje psa, obisk trgovine ali zdravnika). Poleg tega osebe sodelujejo s sanitarno inšpekcijo in policijo, ki nadzoruje bivanje v času med karanteno. Osebe so dolžne namestiti obvezno mobilno aplikacijo za domačo karanteno.

Obstajajo tudi primeri, ko karantene ne uvede sanitarna inšpekcija:

- 1) tako imenovana mejna karantena; oseba, ki prečka mejo Republike Poljske, mora po prehodu te meje opraviti obvezno karanteno, ki traja 10 dni, štetje se od dneva po prehodu te meje.
- 2) karantena, uvedena "samodejno" v sistemu EWP na dan prejema napatnice za test - traja do negativnega rezultata, vendar ne dlje kot 10 dni. To ne velja za zdravstvene delavce. V primeru, da je ugotovljen pozitiven test naslednji dan po končani karanteni, se takšno osebo vnese v sistem izolacije EWP.
- 3) karantena, kjer je oseba neposredno izpostavljena okužbi, zaradi skupnega gospodinjstva ali živi z osebo z diagnozo okužbe z virusom SARS-CoV-2.

Predlog zakona ni predmet usklajevanja s pravom EU.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

- Izdajanje odločb o karanteni na domu predstavlja dodatno nalogo za ministrstvo, pristojno za zdravje,
- Nadzor nad izvajanjem karantene na domu bo predstavljal dodatne zadolžitve za Zdravstveni inšpektorat RS, z izvajanjem katerih bo izboljššan nadzor nad nalezljivimi boleznimi,
- Za namen izvajanje nadzora nad karanteno na domu je določena evidenca podatkov, ki jo upravlja Nacionalni inštitut za javno zdravje (Inštitut za varovanje zdravja Republike Slovenije) in do katere dostopa ZIRS, ministrstvo, pristojno za zdravje, in Policija.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

/

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki

/

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo:

Izvajanje karantene na domu, pri kateri se oseba, ki je bila v visoko tveganem stiku z okuženo osebo ali prihaja iz območja visokega tveganja za okužbo osami za čas najdaljše inkubacijske dobe bolezni, pomeni odsotnost te, sicer zdrave osebe na delovnem mestu, kar po eni strani vpliva na izvajanje delovnih procesov, po drugi strani pa tak ukrep zagotavlja, da se nalezljiva bolezen ne širi v delovnem okolju.

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

Predlagane rešitve v predlogu spremembe Zakona o nalezljivih boleznih bodo prispevale k boljšemu obvladovanju nalezljivih bolezni in s tem k javnemu zdravju prebivalcev Slovenije

ter vzdržnosti zdravstvenega sistema.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

/

6.6 Presoja posledic za druga področja

/

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

Za izvajanje Spremembe Zakona o nalezljivih boleznih bo na IVZ (Inštitut za varovanje zdravja Republike Slovenije) vzpostavljena nova evidenca za podporo izvajanju nadzora nad karanteno na domu.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

/

7. PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA:

Predlog zakona ni bil objavljen na spletnih naslovih. Ker gre za predlog zakona po nujnem postopku, sodelovanje javnosti pri pripravi predloga zakona ni potrebno.

8. PODATEK O ZUNANJEM STROKOVNJAKU OZIROMA PRAVNI OSEBI, KI JE SODELOVALA PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA, IN ZNESKU PLAČILA ZA TA NAMEN:

Zunanji strokovnjaki pri pripravi predloga zakona niso sodelovali.

9. NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES

Janez Poklukar, minister za zdravje

Alenka Forte, državna sekretarka

mag. Franc Vindišar, državni sekretar

Kerstin Vesna Petrič, generalna direktorica Direktorata za javno zdravje

II. BESEDILO ČLENOV

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O NALEZLJIVIH BOLEZNIH (EVA 2021-2711-0045)

1. člen

V Zakonu o nalezljivih boleznih (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/20 – ZIUZEOP, 142/20, 175/20 – ZIUOPDVE in 15/21 – ZDUOP) se 19. člen spremeni tako, da se glasi:

»19. člen

Karantena je ukrep, s katerim se začasno omeji svobodno gibanje in določijo obvezni zdravstveni pregledi zdravim osebam, ki so bile ali za katere se sumi, da so bile v stiku z nekom, ki je zbolel za kugo, virusno hemoragično mrzlico (Ebola, Lassa, Marburg) ali nalezljivo boleznijo, za katero je minister, pristojen za zdravje, ali Vlada Republike Slovenije na podlagi četrtega odstavka 7. člena tega zakona razglasila epidemijo oziroma na predlog Inštituta za varovanje zdravja Republike Slovenije odločila, da je zaradi nevarnosti epidemije potreben tak ukrep.

Za stik iz prejšnjega odstavka se šteje vsak stik osebe, ki je bila, v visoko tveganem stiku z okuženo osebo, kot ga opredeljuje Inštitut za varovanje zdravja Republike Slovenije, ali da oseba prihaja iz območja z visokim tveganjem za okužbo. Območja z visokim tveganjem za okužbo in morebitne izjeme od karantene po prihodu iz teh območij določi Vlada Republike Slovenije na podlagi epidemiološke ocene Inštituta za varovanje zdravja Republike Slovenije, podatkov Evropskega centra za preprečevanje in obvladovanje bolezni ter drugih kriterijev za razvrščanje držav ali administrativnih enot držav.

Karanteno odredi minister, pristojen za zdravje, oziroma od njega pooblaščen oseba, na predlog Inštituta za varovanje zdravja Republike Slovenije.

Čas trajanja karantene predlaga Inštitut za varovanje zdravja Republike Slovenije, pri čemer ne sme biti daljši od najdaljše inkubacijske dobe za posamezno nalezljivo bolezen.

Zoper odločbo o odreditvi karantene ni pritožbe.«.

2. člen

Za 19. členom se dodajo novi, 19.a, 19.b in 19.c člen, ki se glasijo:

»19.a člen

Kadar se karantena iz prejšnjega člena za posamezno nalezljivo bolezen, na podlagi ocene tveganja Inštituta za varovanje zdravja Republike Slovenije, lahko izvaja na domu ali na drugem naslovu bivanja, ki ga navede oseba (v nadaljnjem besedilu: karantena na domu), osebo v karanteno na domu, ne glede na tretji odstavek prejšnjega člena, napoti Inštitut za varovanje zdravja Republike Slovenije ali Policija. V primeru visoko tveganega stika z okuženo osebo v karanteno na domu napoti Inštitut za varovanje zdravja Republike Slovenije, kadar oseba prihaja iz območja z visokim tveganjem za okužbo, pa jo v karanteno na domu napoti Policija.

Čas trajanja karantene na domu se lahko skrajša pod pogoji in na način, kot jih na predlog Inštituta za varovanje zdravja Republike Slovenije določi Vlada Republike Slovenije.

Oseba ob napotitvi v karanteno na domu podpiše izjavo o seznanitvi z napotitvijo v karanteno na domu (v nadaljnjem besedilu: izjava). V izjavi se navede razlog napotitve v karanteno na domu, in sicer, da je bila oseba bodisi v visoko tveganemu stiku ali prihaja iz območja z visokim tveganjem za okužbo, čas trajanja karantene na domu in da kršitev izjave pomeni prekršek v skladu s točko 2.a prvega odstavka 57. člena tega zakona.

Oseba mora izjavo iz prejšnjega odstavka podpisati lastnoročno v dveh izvodih, z elektronskim podpisom ali z uporabo informacijske rešitve, določene z zakonom. En izvod lastnoročno podpisane izjave prejme oseba, drug izvod pa Inštitut za varovanje zdravja Republike Slovenije oziroma Policija. Ob podpisu izjave oseba prejme navodilo, ki ga pripravi Inštitut za varovanje zdravja Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: navodilo Inštituta za varovanje zdravja Republike Slovenije), in se seznaniti z namenom in načinom izvajanja karantene na domu. Oseba, ki je napotena v karanteno na domu, mora ravnati v skladu z navodilom Inštituta za varovanje zdravja Republike Slovenije.

S podpisom izjave iz tretjega odstavka tega člena se oseba zaveže, da se bo v času trajanja karantene na domu samoosamila na naslovu bivanja in omejila stike z osebami, ki ne živijo v istem gospodinjstvu.

Izjava iz tretjega odstavka tega člena vsebuje naslednje podatke o osebi, ki je napotena v karanteno na domu:

1. osebno ime,
2. mesec in leto rojstva,
3. enotno matično številko občana (EMŠO), če jo oseba ima,
4. naslov stalnega ali začasnega bivališča in številko stanovanja v primeru večstanovanjskega objekta,
5. naslov bivanja v času karantene na domu,
6. telefonska številka,
7. elektronski naslov, če ga oseba ima,
8. osebno ime in elektronski naslov zakonitega zastopnika za mladoletno osebo.

Kadar oseba prihaja iz območja z visokim tveganjem za okužbo izjavo iz tretjega odstavka tega člena vsebuje tudi naslednje podatke o osebi, ki je napotena v karanteno na domu:

1. spol,
2. državljanstvo,
3. vrsto in številko dokumenta, s katerim oseba prehaja državno mejo,
4. datum in uro vstopa v Republiko Slovenijo in
5. naziv vstopnega mejnega prehoda, kontrolne točke ali mesta prestopa državne meje.

Inštitut za varovanje zdravja Republike Slovenije za potrebe priprave izjave iz tretjega odstavka tega člena od osebe, ki je napotena v karanteno na domu, pridobi naslednje podatke:

1. osebno ime,
2. datum, mesec in leto rojstva,
3. enotno matično številko občana (EMŠO), če jo oseba ima,
4. naslov stalnega ali začasnega bivališča in številko stanovanja v primeru večstanovanjskega objekta,
5. naslov bivanja v času karantene na domu,

6. telefonska številka,
7. elektronski naslov, če ga oseba ima,
8. osebno ime in elektronski naslov zakonitega zastopnika za mladoletno osebo.

Policija za potrebe priprave izjave iz tretjega odstavka tega člena od osebe, ki je napotena v karanteno na domu, pridobi naslednje podatke:

1. osebno ime,
2. dan, mesec in leto rojstva,
3. enotno matično številko občana (EMŠO), če jo oseba ima,
4. naslov stalnega ali začasnega bivališča in številko stanovanja v primeru večstanovanjskega objekta,
5. naslov bivanja v času karantene na domu,
6. telefonska številka,
7. elektronski naslov, če ga oseba ima,
8. osebno ime in elektronski naslov zakonitega zastopnika, če gre za mladoletno osebo,
9. spol,
10. državljanstvo,
11. vrsto in številko dokumenta, s katerim oseba prehaja državno mejo,
12. datum in uro vstopa v Republiko Slovenijo,
13. naziv vstopnega mejnega prehoda, kontrolne točke ali mesta prestopa državne meje ter
14. datum začetka in konca karantene na domu.

Kadar oseba ni napotena v karanteno na domu s strani Inštituta za varovanje zdravja Republike Slovenije ali Policije, podatke iz osmega in devetega odstavka tega člena lahko posreduje oseba sama.

Če je oseba zaposlena, mora v 24 urah od napotitve v karanteno na domu obvestiti svojega delodajalca, da je bila napotena v karanteno na domu. Kot dokazilo za uveljavljanje pravice do nadomestila plače ali drugih pravic iz naslova zdravstvenega in socialnega varstva šteje izjava iz tretjega odstavka tega člena.

Oseba, ki je v karanteni na domu in ne more opravljati dela, je upravičena do nadomestila plače ali drugih pravic iz naslova zdravstvenega in socialnega varstva v skladu z zakonom.

Policija vodi evidenco podatkov iz devetega odstavka tega člena in podatke hrani največ 30 dni.

19.b člen

Kadar se karantena iz prejšnjega člena tega zakona za posamezno nalezljivo bolezen, na podlagi ocene tveganja Inštituta za varovanje zdravja Republike Slovenije, lahko izvaja na domu ali na drugem naslovu bivanja, ki ga navede oseba, in ta odkloni podpis izjave oziroma ne vrne podpisanega izvoda izjave iz tretjega odstavka prejšnjega člena, Inštitut za varovanje zdravja Republike Slovenije ali Policija podatke iz osmega oziroma devetega odstavka prejšnjega člena, pridobljene od osebe, ki je napotena v karanteno na domu, nemudoma posredujeta ministrstvu, pristojnemu za zdravje, ki osebi odredi karanteno na domu z odločbo. Oseba, ki ji je z odločbo odrejena karantena na domu, mora ostati v samoosamitvi na naslovu bivanja in omejiti stike z osebami, ki ne živijo v istem gospodinjstvu.

V izreku odločbe iz prejšnjega odstavka se določita čas trajanja karantene na domu in naslov bivanja v času karantene na domu. V obrazložitvi se navedeta razlog in pravna

podlaga za odreditev karantene na domu. V pouku o dolžnosti predhodne pisne napovedi vložitev tožbe v upravnem sporu zoper odločbo o karanteni se navede vsebina iz tretjega odstavka tega člena.

Oseba, ki ji je odrejena karantena na domu, lahko v treh dneh od vročitve odločbe iz prejšnjega odstavka pri ministrstvu, pristojnem za zdravje, pisno ali po elektronski poti z ali brez varnega elektronskega podpisa napove vložitev tožbe v upravnem sporu zoper odločbo o karanteni. Če oseba ne napove vložitev tožbe v upravnem sporu zoper odločbo o karanteni, odločba postane pravnomočna. Vložitev tožbe v upravnem sporu ne zadrži izvršitve odločbe.

Če je napovedana vložitev tožbe v upravnem sporu zoper odločbo o karanteni na domu, ministrstvo, pristojno za zdravje, v osmih dneh izda odločbo o karanteni na domu s polno obrazložitvijo. Rok za vložitev tožbe v upravnem sporu začne teči z vročitvijo odločbe s polno obrazložitvijo.

Odločba o karanteni na domu iz prvega oziroma četrtega odstavka tega člena, skupaj z navodilom Inštituta za varovanje zdravja Republike Slovenije iz četrtega odstavka prejšnjega člena, se vroči na elektronski naslov, ki ga je oseba, ki ji je odrejena karantena na domu, ob napotitvi navedla. Če oseba elektronskega naslova ob napotitvi v karanteno na domu ni navedla ali po prejemu na elektronski naslov ne potrdi prejema do izteka naslednjega dne od dneva vročitve odločbe o karanteni, ministrstvo, pristojno za zdravje, posreduje odločbo pravni ali fizični osebi, ki opravlja vročanje dokumentov v fizični obliki kot svojo dejavnost, ki izvede osebno vročitev v 24 urah. Če se vročitve ne da opraviti osebno, vročevalec pusti odločbo v poštnem predalu ali v hišnem oziroma izpostavljenem predalčniku. Vročitev se šteje za opravljeno naslednji dan.

Podatke o osebah, ki jim je bila z odločbo odrejena karantena na domu, ministrstvo, pristojno za zdravje posreduje v evidenco iz prvega odstavka 19.c člena tega zakona.

19.c člen

Inštitut za varovanje zdravja Republike Slovenije zaradi napotitve oziroma odreditve karantene na domu z namenom obvladovanja in preprečevanja širjenja posamezne nalezljive bolezni iz prvega odstavka 19.a člena tega zakona v elektronski obliki vodi evidenco karanten na domu, tako da za vsako osebo, ki je bila napotena v karanteno na domu, vodi naslednje podatke:

1. osebno ime,
2. datum, mesec in leto rojstva,
3. enotna matična številka občana (EMŠO), če jo oseba ima,
4. naslov bivanja v času karantene na domu,
5. elektronski naslov,
6. osebno ime in elektronski naslov zakonitega zastopnika za mladoletno osebo,
7. datum začetka karantene na domu,
8. datum konca karantene na domu,
9. razlog napotitve v karanteno na domu.

Policija podatke o napotitvi v karanteno na domu zaradi prihoda iz območja z visokim tveganjem, ministrstvo, pristojno za zdravje, pa podatke o odrejenih karantenah na domu z odločbo, posredujeta v evidenco iz prejšnjega odstavka. Podatki, ki jih je oseba posredovala v skladu z desetim odstavkom 19.a člena tega zakona sama, se prek informacijskega sistema lahko neposredno posredujejo v evidenco iz prejšnjega

odstavka.

Do podatkov iz evidence iz prvega odstavka tega člena dostopa ministrstvo, pristojno za zdravje, z namenom spremljanja ukrepa karantene na domu. Za namen nadzora nad ukrepom karantene na domu do evidence iz prvega odstavka tega člena dostopa Zdravstveni inšpektorat Republike Slovenije. Policija dostopa do evidence iz prvega odstavka tega člena, ko v okviru svojih nalog in pooblastil preverja, ali je bila oseba, ki je v policijskem postopku, napotena v karanteno na domu oziroma ji je bila odrejena karantena na domu.

Podatki iz evidence iz prvega odstavka tega člena se hranijo dve leti po napotitvi osebe v karanteno na domu. Vse pravice oseb v zvezi s podatki v evidenci iz prvega odstavka tega člena, ki niso urejene s tem zakonom, se izvajajo v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov.«.

3. člen

V 57. členu se v prvem odstavku za 2. točko doda nova, točka 2.a, ki se glasi:

»2.a če ne ostane v samoosamitvi na naslovu bivanja ali ne omeji stikov z osebami, ki ne živijo v istem gospodinjstvu v skladu s petim odstavkom 19.a člena ali prvim odstavkom 19.b člena tega zakona;«.

PREHODNI IN KONČNI DOLOČBI

4. člen

Do vzpostavitve informacijske rešitve iz četrtega odstavka novega 19.a člena za podpis izjave iz tretjega odstavka novega 19.a člena, se za pridobitev dokazila za uveljavljanje pravice do nadomestila plače ali drugih pravic iz naslova zdravstvenega in socialnega varstva uporablja četrta odstavka 30. člena Zakona o interventnih ukrepih za pomoč pri omilitvi posledic drugega vala epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 203/20 in 15/21 – ZDUOP).

5. člen

Osebi, ki je bila v karanteni na domu na podlagi 30. člena Zakona o interventnih ukrepih za pomoč pri omilitvi posledic drugega vala epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 203/20 in 15/21 – ZDUOP) in potrebuje dokazilo o karanteni na domu zaradi uveljavljanja pravice do nadomestila plače ali drugih pravic iz naslova zdravstvenega in socialnega varstva, Inštitut za varovanje zdravja Republike Slovenije izda potrdilo o karanteni na domu iz četrtega odstavka 30. člena Zakona o interventnih ukrepih za pomoč pri omilitvi posledic drugega vala epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 203/20 in 15/21 – ZDUOP) še en mesec po uveljavitvi tega zakona.

6. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

- 10. in 11. člen ter tretji, četrti, sedmi, osmi, deveti, deseti, enajsti in dvanajsti odstavek 12. člena Zakona o začasnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic COVID-19 (Uradni list RS, št. 152/20 in 175/20 – ZIUOPDVE),
- 29. člen ter prvi, drugi, tretji, četrti in peti odstavek 30. člena Zakona o interventnih ukrepih za pomoč pri omilitvi posledic drugega vala epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 203/20 in 15/21 – ZDUOP).

7. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITVE ČLENOV

K 1. členu

S tem členom se spreminja besedilo 19. člena Zakona o nalezljivih boleznih, ki določa ukrep karantene. Karantena je ukrep, s katerim se začasno omeji svobodno gibanje, določi mesto njenega prestajanja in določijo obvezni zdravstveni pregledi zdravim osebam, ki so bile ali za katere se sumi, da so bile v stiku z nekom, ki je zbolel za določeno nalezljivo boleznijo. Sedaj veljavni zakon določa, da se ukrep določi osebam, ki so bile oziroma za katere se sumi, da so bile v stiku z nekom, ki je zbolel za kugo, virusno hemoragično mrzlico ali nalezljivo boleznijo, za katero je minister, pristojen za zdravje, ali Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) razglasila epidemijo. Novela zakona na novo uvaja, da se ukrep karantene na predlog Inštituta za varovanje zdravja Republike Slovenije oziroma Nacionalnega inštituta za javno zdravje (v nadaljnjem besedilu: NIJZ) lahko določi tudi za drugo nalezljivo bolezen, za katero ni razglašena epidemija, vendar NIJZ na podlagi epidemiološke situacije oceni, da obstaja velika nevarnost hitrega širjenja in posledično epidemije te nalezljive bolezni. Vlada bo o tem, da se ukrep karantene uporablja tudi za to nalezljivo bolezen, na predlog NIJZ, odločila s sklepom.

Drugi odstavek pojasnjuje, da se kot stik z okuženo osebo razume visoko tvegani stik, kot ga opredeljuje NIJZ. Vsaka oseba, ki je bila skladno z definicijo NIJZ v visoko tveganem stiku z okuženo osebo ali prihaja iz območja z visokim tveganjem za okužbo, mora v karanteno, ki pomeni osamitev v zato določenih prostorih ali na naslovu bivanja. Območja z visokim tveganjem za okužbo na podlagi epidemiološke ocene NIJZ, podatkov Evropskega centra za preprečevanje in obvladovanje bolezni in drugih kriterijev za razvrščanje držav ali administrativnih enot držav, določi vlada s podzakonskim aktom.

Karanteno odredi minister, pristojen za zdravje, oziroma od njega pooblaščen oseba,

na predlog NIJZ. Zoper odločbo o odreditvi karantene ni pritožbe. Čas trajanja karantene za posamezno nalezljivo bolezen predlaga NIJZ, pri čemer ne sme biti daljši od najdaljše inkubacijske dobe za nalezljivo bolezen.

K 2. členu

S tem členom se v Zakon o nalezljivih boleznih dodajo novi 19.a , 19.b in 19.c člen, s katerimi se ureja ukrep karantene iz 19. člena tega zakona, v primeru, ko se ukrep lahko izvaja na domu ali na drugem naslovu bivanja osebe. V tem primeru ne gre za karantenske bolezni kot so, kuga ali virusne hemoragične mrzlice (Ebola, Lassa, Marburg) oziroma za pojav neke nove nalezljive bolezni, ki je po nevarnosti primerljiva z imenovanimi, in se mora osebe, ki bi lahko bile okužene, popolnoma osamiti od drugih oseb, tudi tistih iz skupnega gospodinjstva. Pri karanteni na domu gre za osamitev osebe na domu oziroma drugem naslovu bivanja, ki ga oseba določi sama. V primeru prestajanja karantene na domu, oseba ne sme imeti stikov z drugimi osebami , ki ne živijo na istem naslovu. Da se ukrep pri posamezni nalezljivi bolezni lahko izvaja kot karantena na domu in ne kot klasična karantena, mora izhajati iz ocene tveganja za posamezno nalezljivo bolezen, ki jo poda NIJZ. Na podlagi takšne ocene vse osebe, ki morajo v karanteno, to prestajajo na domačem naslovu ali na drugem naslovu bivanja, ki ga določijo same.

19.a člen določa, da osebo v primeru visoko tveganega stika z okuženo osebo v karanteno na domu napoti NIJZ. V primeru, ko oseba prihaja iz območja z visokim tveganjem za okužbo, jo v karanteno napoti Policija. Oseba ob napotitvi v karanteno na domu podpiše izjavo o seznanitvi z napotitvijo v karanteno na domu (v nadaljnjem besedilu: izjava), ki poleg drugih podatkov vsebuje tudi razlog napotitve v karanteno na domu, čas trajanja karantene na domu ter napotek, da mora biti oseba v času trajanja karantene na domu v samoosamitvi na naslovu bivanja z omejitvijo stikov z osebami, ki ne živijo v istem gospodinjstvu. V izjavi je tudi navedeno, da nespoštovanje napotkov v izjavi pomeni prekršek v skladu z 2.a točko prvega odstavka 57. člena tega zakona. Ob podpisu izjave oseba prejme tudi navodilo, ki ga pripravi NIJZ, in se tako seznanijo z namenom in načinom izvajanja karantene na domu. Oseba mora v času prestajanja karantene na domu ravnati v skladu z navodilom NIJZ. Če je zaposlena, mora v roku 24-ih ur obvestiti svojega delodajalca o tem, da je bila napotena v karanteno na domu. Čas trajanja karantene na domu se lahko skrajša pod pogoji in na način, kot ga določi vlada s podzakonskih aktom na predlog NIJZ.

Člen določa tudi, da oseba izjavo lahko podpiše lastnoročno, z elektronskim podpisom ali na drug način v skladu z zakonom. To slednje omogoča, da bo ob ustreznih informacijskih rešitvah v prihodnosti možen podpis oziroma potrditev izjave tudi preko spletne aplikacije. Podatke za izjavo pridobita od osebe NIJZ oziroma Policija, v prihodnje pa bo lahko preko informacijske rešitve oziroma spletne aplikacije oseba posredovala podatke sama in se ji bo na ta način avtomatično generirala izjava, ki jo bo nato podpisala oziroma potrdila. To bo lahko naredila na primer v primeru, ko bo o visoko tveganemu stiku z okuženo osebo obveščena neposredno od okužene osebe ali prek mobilne aplikacije #OstaniZdrav, lahko pa tudi v drugih primerih, ko bo z informacijskimi rešitvami oziroma s spletno aplikacijo omogočena poenostavitev postopkov (na primer za uporabnike ob prestopu meje) in hkrati zmanjšanje administrativnih bremen za ključne deležnike.

Ta člen določa, da Policija za podatke, ki jih pridobi od osebe za potrebe priprave izjave, vodi evidenco, v kateri se podatki hranijo največ 30 dni.

Kadar je z zakonom določeno, da osebi, ki prestaja karanteno na domu, pripada nadomestilo plače ali druge pravice iz naslova zdravstvenega in socialnega varstva, lahko nadomestilo plače ali druge pravice iz naslova zdravstvenega in socialnega varstva uveljavlja z izjavo iz tega zakona.

Novost, ki jo uvaja novela zakona, je da se bodo osebe prostovoljno odločile za podpis izjave, s katero se bodo zavezale, da bodo karanteno prestajale na domu ali na drugem naslovu bivanja, kar pomeni, da bodo sprejele obveznosti, ki izhajajo iz napotkov v izjavi in navodil NIJZ. Ker gre za prostovoljno odločitev osebe in ne za oblastno odločitev organa, s katerim bi osebi naložil dolžnost, novela zakona ne predvideva pravnega sredstva zoper izjavo. Oseba, ki je zaposlena, bo s podpisom izjave pridobila pravico do nadomestila plače za čas izvajanja ukrepa. Šele v primeru, če bo oseba zavrnila podpis izjave, bo prišlo do oblastnega odločanja o pravicah in obveznostih te osebe in ji bo vročena odločba o odreditvi karantene. V tem primeru bo imela možnost vložitev pravnega sredstva zoper odločitev organa, s katero ji bo odrejena karantena. Prestajanje karantene na domu je ukrep, ko gre po eni strani za poseg v svobodo gibanja posameznika, po drugi strani pa s tem ukrepom ščitimo pravice drugih ljudi do zdravja. Da se v zvezi s tem ukrepom poudarja prostovoljnost oziroma samo-napotitev, je povezano z dolžnostjo posameznika, da naredi vse, kar je v njegovi moči, da prepreči prenos morebitne ali že dokazane okužbe na sočloveka. Država mora po drugi strani sprejeti ukrepe, ki učinkovito ščitijo prebivalstvo pred širjenjem nalezljivih bolezni. Že od začetka epidemije se znotraj pravnega sistema išče ustrezna rešitev, ki bi bila enostavna in bi predvsem ljudi spodbujala, da ostanejo doma, če so potencialno kužni in lahko okužijo druge.

Z 19. b členom se določa način odreditve karantene na domu, pristojni organ, vsebina, način vročanja ter napoved vložitev pravnega sredstva zoper odločbo, v primeru, ko bo oseba odklonila podpis izjave oziroma ne bo vrnila podpisanega izvoda izjave. NIJZ ali Policija bosta podatke o osebi, ki sta jih pridobila za namen priprave izjave, v takem primeru nemudoma posredovala ministrstvu, pristojnemu za zdravje, ki bo nato z odločbo odredilo karanteno na domu.

Ministrstvo, pristojno za zdravje, bo osebi izdalo odločbo, kjer bo v izreku določen čas trajanja karantene na domu in naslov bivanja v času karantene na domu, v obrazložitvi pa naveden razlog in pravna podlaga za odreditev karantene na domu. Oseba, ki ji je bila z odločbo odrejena karantena na domu, bo lahko v treh dneh od vročitve odločbe pri ministrstvu, pristojnem za zdravje, pisno ali po elektronski poti napovedala vložitev tožbe v upravnem sporu zoper odločbo o karanteni na domu. Ministrstvo, pristojno za zdravje, ji bo nato v osmih dneh izdalo odločbo o karanteni na domu s polno obrazložitvijo, v kateri bo ugotovljeno dejansko stanje in dokazi, na katere je le-to oprto ter razlogi, ki glede na ugotovljeno dejansko stanje narekujejo odločbo. Rok za vložitev tožbe v upravnem sporu bo začel teči z vročitvijo odločbe s polno obrazložitvijo. Vložitev tožbe v upravnem sporu ne bo zadržala izvršitve odločbe oziroma prestajanja karantene na domu.

Odločba o karanteni na domu, skupaj z navodilom NIJZ, se bo osebi vročila na elektronski naslov. Če oseba elektronskega naslova ne bo navedla ali ne bo potrdila

prejema odločbe do izteka naslednjega dne od dneva vročitve odločbe o karanteni, bo ministrstvo, pristojno za zdravje, posredovalo odločbo pravni ali fizični osebi, ki opravlja vročanje dokumentov v fizični obliki kot svojo dejavnost. Odločba se bo nato osebno vročila v 24 urah. Če se vročitve ne bo dalo opraviti osebno, bo vročevalec pustil odločbo v hišnem predalčniku, vročitev pa se bo štela za opravljeno naslednji dan. Zaradi varovanja javnega zdravja in za doseg namena ukrepa karantene na domu je nujno, da se zagotovi spoštovanje ukrepa in možnost sankcioniranja kršiteljev čimprej, zato novela zakona določa, da fikcija vročitve nastopi že naslednji dan po tem, ko vročevalec pusti odločbo v hišnem predalčniku.

V novem 19.c členu se določa evidenca karanten na domu, ki jo bo z namenom obvladovanja in preprečevanja širjenja posamezne nalezljive bolezni iz prvega odstavka 19.a člena tega zakona v elektronski obliki vodil NIJZ. V evidenci bodo naslednji podatki.

1. osebno ime,
2. datum, mesec in leto rojstva,
3. enotna matična številka občana (EMŠO),
4. naslov bivanja v času karantene na domu,
5. elektronski naslov,
6. osebno ime in elektronski naslov zakonitega zastopnika za mladoletno osebo,
7. datum začetka karantene na domu,
8. datum konca karantene na domu,
9. razlog napotitve v karanteno na domu.

V evidenco bo Policija posredovala podatke o napotitvi v karanteno na domu zaradi prihoda iz območja z visokim tveganjem, ter ministrstvo, pristojno za zdravje, podatke o odrejenih karantenah na domu z odločbo. Podatki se bodo lahko preko informacijskega sistema v evidenco lahko posredovali tudi neposredno od osebe, ki bo podpisala oziroma potrdila izjavo o seznanitvi z napotitvijo v karanteno na domu v spletni aplikaciji.

Dostop do podatkov iz evidence bo za namen nadzora imel Zdravstveni inšpektorat Republike Slovenije, in ministrstvo, pristojno za zdravje, za namen spremljanja ukrepa karantene na domu. Policija bo prav tako imela dostop do evidence, da bo v okviru svojih nalog in pooblastil preverjala, ali je bila oseba, glede katere vodi policijski postopek, napotena v karanteno na domu oziroma ji je bila odrejena karantena na domu. Podatki iz evidence se hranijo dve leti po napotitvi osebe v karanteno na domu. Vse pravice oseb v zvezi s podatki v evidenci, ki niso urejene s tem zakonom, se izvajajo v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov.

K 3. členu

Člen dopolnjuje 57. člen Zakona o nalezljivih boleznih s prekrškom za ravnanje posameznika, ki krši ukrep karantene na domu in ne ostane v samoosamitvi na naslovu bivanja ali ne omeji stikov z osebami, ki ne živijo v istem gospodinjstvu.

K 4. členu

Člen je prehodna določba, ki omogoča, da oseba, ki je bila obveščena o tem, da je bila v visoko tveganem stiku z okuženo osebo, neposredno od okužene osebe ali prek mobilne aplikacije #OstaniZdrav, dobi pravico do nadomestila plače ali drugih pravic iz naslova zdravstvenega in socialnega varstva. V tem primeru osebe v karanteno na

domu ne napoti NIJZ in zato ne prejme v podpis izjave, s katero bi lahko uveljavljala pravico do nadomestila plače, kot določa enajsti odstavek 19. a člen tega zakon, ampak to pravico uveljavlja na podlagi potrdila o karanteni na domu z obrazcem, ki ga odda na državnem portalu eUprava kot to določa četrti odstavek 30. člena Zakona o interventnih ukrepih za pomoč pri omilitvi posledic drugega vala epidemije COVID-19. Taka ureditev se bo prenehala uporabljati, ko bo zakon določil drug način podpisa izjave preko informacijske rešitve oziroma spletne aplikacije in bo omogočena poenostavitev postopkov napotitve oziroma odreditve karantene na domu za uporabnike.

K 5. členu

S to prehodno določbo se omogoča osebi, ki je začela prestajati karanteno na domu pred uveljavitvijo tega zakona, pa se ji karantena na domu izteče po uveljavitvi tega zakona, da bo lahko pridobila potrdilo o karanteni na domu kot dokazilo za uveljavljanje pravice do nadomestila plače ali drugih pravic iz naslova zdravstvenega in socialnega varstva, še en mesec po uveljavitvi tega zakona v skladu z četrtim odstavkom 30. člena Zakona o interventnih ukrepih za pomoč pri omilitvi posledic drugega vala epidemije COVID-19.

K 6. členu

Člen razveljavlja določila Zakona o začasnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic COVID-19 in Zakona o interventnih ukrepih za pomoč pri omilitvi posledic drugega vala epidemije COVID-19 v delu, ki urejata karantene na domu, razen določb, ki so veljavna pravna podlaga za vladne odloke, s katerimi določa države ali administrativne enote držav, za katere obstaja visoko tveganje za okužbo z virusom SARS-CoV-2. V veljavi ostajajo tudi določbe o dokazovanju izjem od napotitve v karanteno na domu po prihodu iz območja z visokim tveganjem za okužbo z virusom SARS-CoV-2. Prav tako ostanejo v veljavi določbe o v karanteni na domu po visoko tveganem stiku z okuženo osebo brez napotitve NIJZ ter evidenca, ki jo vodi NIJZ, o izdanih potrdil o karanteni na domu, ki bo potrebna do uveljavitve novih informacijskih rešitev oziroma spletne aplikacije, ki je nakazana v temu zakonu.

K 7. členu

Člen določa začetek veljavnosti zakona.

IV. BESEDILO DOLOČB ZAKONOV, KI SE SPREMINJAJO

1. Zakon o nalezljivih boleznih (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/20 – ZIUZEOP, 142/20, 175/20 – ZIUOPDVE in 15/21 – ZDUOP)

19. člen

Karantena je ukrep, s katerim se omeji svobodno gibanje in določijo obvezni zdravstveni pregledi zdravim osebam, ki so bile ali za katere se sumi, da so bile v stiku z nekom, ki je zbolel za kugo, virusno hemoragično mrzlico (Ebola, Lassa, Marburg) ali nalezljivo boleznijo, za katero je minister, pristojen za zdravje, ali Vlada Republike Slovenije na podlagi četrtega odstavka 7. člena tega zakona razglasila epidemijo, v času njegove

kužnosti.

Karanteno odredi minister, pristojen za zdravje na predlog Inštituta za varovanje zdravja Republike Slovenije.

Zoper odločbo o odreditvi karantene ni pritožbe.

57. člen

Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek posameznik:

1. če ne ravna v skladu z ukrepom osamitve iz drugega odstavka 18. člena tega zakona;
2. če ne ravna v skladu z ukrepom karantene iz prvega odstavka 19. člena tega zakona;
3. če se ne zdravi oziroma ne ravna v skladu z 20. členom tega zakona;
4. če se izmika ali onemogoča obvezno cepljenje iz prvega odstavka 22. člena tega zakona;
5. če zavrača ali se izmika zaščiti s specifičnimi imunoglobulini v nasprotju s 23. členom tega zakona,
6. če zavrača ali se izmika zaščiti z zdravili v nasprotju s 24. členom tega zakona;
7. če zavrača ali onemogoča dezinfekcijo, dezinskcijo in deratizacijo iz 26., 27. in 28. člena tega zakona;
8. če zavrača ali se izmika obveznim higienskimi pregledom s svetovanjem iz 31. člena tega zakona;
9. če opravlja delo ali dejavnost brez obveznega predhodnega zdravstvenega pregleda iz 31. člena tega zakona;
10. če zavrača ali se izmika obveznim zdravstvenim pregledom iz 32. člena tega zakona;
11. če ne opravi zdravstvenega pregleda, ki mu je bil odrejen pri zdravstveno higienskem pregledu;
12. če opravlja delo v nasprotju s 33. členom tega zakona;
13. če ravna v nasprotju s 35. členom tega zakona;
14. če ravna v nasprotju s prvim odstavkom 39. člena tega zakona.

Za dejanje iz 1. do 6. točke prejšnjega odstavka se kaznuje za prekršek z globo od 400 do 4.000 eurov starš ali skrbnik otroka, ki je storil prekršek, če je to neposredna posledica opustitve starševske skrbi ali obveznosti skrbnika.

Če je v primeru prekrška iz 14. točke prvega odstavka tega člena, za katerega se kaznuje posameznik, ki organizira zbiranje ljudi v nasprotju s predpisom, s katerim je določen ukrep prepovedi oziroma omejevanja zbiranja ljudi na javnem kraju na podlagi 3. točke prvega odstavka 39. člena tega zakona, narava prekrška posebno huda zaradi povzročitve nevarnosti za zdravje večjega števila ljudi v času, ko je zbiranje ljudi prepovedano zaradi nevarnosti širjenja nalezljive bolezni, se posameznik kaznuje z globo od 1.200 do 12.000 eurov.

2. Zakon o začasnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic COVID-19 (Uradni list RS, št. 152/20 in 175/20 – ZIUOPDVE)

10. člen

(1) Osebo, ki je bila ali bi lahko bila izpostavljena okužbi z virusom SARS-CoV-2, se napoti v karanteno na domu po visoko tveganem stiku z okuženo osebo iz 11. člena tega zakona in karanteno na domu zaradi prihoda iz območja z visokim tveganjem za okužbo iz 12. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: karantena na domu).

(2) Za napotitev v karanteno na domu iz 11. člena tega zakona je pristojen Nacionalni inštitut za javno zdravje (v nadaljnjem besedilu: NIJZ), za napotitev v karanteno na domu iz 12. člena tega zakona pa je pristojna Policija.

(3) Karantena na domu je ukrep, s katerim NIJZ ali Policija z ustnim navodilom napotita osebo iz prvega odstavka tega člena v samoosamitev na naslovu bivanja z omejitvijo stikov z osebami, ki ne živijo v istem gospodinjstvu. Osebo z navodilom, ki ga pripravi NIJZ, seznanita glede namena in načina izvajanja karantene na domu.

(4) Čas trajanja karantene na domu ne sme biti daljši od najdaljše inkubacijske dobe za nalezljivo bolezen COVID-19, ki jo določi Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Vlada) s sklepom na predlog NIJZ. Čas trajanja karantene na domu se lahko skrajša pod pogoji in na način, kot ga določi Vlada s podzakonskih aktom na predlog NIJZ.

(5) Kot dokazilo za uveljavljanje pravice do nadomestila plače ali drugih pravic iz naslova zdravstvenega in socialnega varstva NIJZ oziroma Policija osebi iz prvega odstavka tega člena izroči potrdilo o napotitvi v karanteno na domu (v nadaljnjem besedilu: potrdilo) neposredno ali pa ga posreduje po elektronski ali navadni pošti v 72 urah.

(6) NIJZ z namenom obvladovanja in preprečevanja širjenja COVID-19 v elektronski obliki vodi evidenco izdanih potrdil iz prejšnjega odstavka, tako da za vsako osebo, ki je napotena v karanteno na domu vodi naslednje podatke:

1. osebno ime,
2. dan, mesec in leto rojstva,
3. naslov stalnega ali začasnega prebivališča in številko stanovanja v primeru večstanovanjskega objekta,
4. elektronski naslov,
5. osebno ime in elektronski naslov zakonitega zastopnika za mladoletno osebo,
6. datum začetka karantene na domu,
7. datum konca karantene na domu,
8. razlog, zaradi katerega je bila oseba iz prvega odstavka tega člena napotena v karanteno na domu,
9. naslov prestajanja karantene na domu,
10. datum ustne napotitve v karanteno na domu.

(7) Podatki iz evidence iz prejšnjega odstavka se hranijo pet let po prenehanju veljavnosti ukrepa karantene na domu. Dokumenti, na podlagi katerih so bili podatki v evidenco vpisani, se hranijo dve leti od vpisa v evidenco.

(8) Vse pravice oseb v zvezi s podatki v evidenci iz šestega odstavka tega člena, ki niso urejene s tem zakonom, se izvajajo v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov.

(9) Ukrep iz prvega odstavka tega člena ter ukrepi iz 11., 12., 13., 15., 16., 17. in 18. člena tega zakona veljajo do 31. decembra 2021. Vlada lahko ukrep iz tega člena podaljša s sklepom največ za obdobje šestih mesecev.

11. člen

(1) Osebo iz prvega odstavka prejšnjega člena, pri kateri se po opravljeni epidemiološki preiskavi ugotovi, da je bila ali bi lahko bila v visoko tveganem stiku z osebo, okuženo z virusom SARS-CoV-2, NIJZ napoti v karanteno na domu.

(2) NIJZ od osebe iz prvega odstavka prejšnjega člena pridobi naslednje podatke: osebno ime, dan, mesec in leto rojstva, naslov stalnega ali začasnega bivališča in številko stanovanja v primeru večstanovanjskega objekta, elektronski naslov, če ga oseba ima, ime in elektronski naslov zakonitega zastopnika ter naslov prestajanja

karantene na domu.

(3) NIJZ osebo iz prvega odstavka prejšnjega člena z ustnim navodilom iz tretjega odstavka 10. člena tega zakona seznaniti glede načina izvajanja karantene na domu.

(4) NIJZ v potrdilu iz petega odstavka prejšnjega člena navede naslednje podatke: osebno ime, dan, mesec in leto rojstva, naslov stalnega ali začasnega bivališča, elektronski naslov, če ga oseba ima, naslov prestajanja in čas trajanja karantene na domu ter razlog za napotitev v karanteno na domu. Potrdilo vključuje tudi prepis ustnega navodila iz prejšnjega odstavka.

(5) Oseba, ki je bila napotena v karanteno na domu, mora ravnati v skladu z navodilom iz tretjega odstavka prejšnjega člena. Oseba lahko dodatna pojasnila v zvezi z ukrepom karantene na domu pridobi od ministrstva, pristojnega za zdravje.

12. člen

(1) Vlada lahko na podlagi epidemiološke ocene NIJZ določi države ali administrativne enote držav, za katere obstaja visoko tveganje za okužbo z virusom SARS-CoV-2.

(2) Osebi, ki prihaja iz držav oziroma administrativnih enot držav iz prejšnjega odstavka, se dovoli vstop v Republiko Slovenijo brez napotitve v karanteno na domu, če predloži negativni izvid testa na prisotnost virusa SARS-CoV-2, ki ni starejši od 48 ur, oziroma drugo ustrezno dokazilo, ki ga določi Vlada s podzakonskim aktom.

(3) Osebo, ki prihaja iz držav oziroma administrativnih enot držav iz prejšnjega odstavka, in ne predloži dokazila iz prejšnjega odstavka, Policija z ustnim navodilom v karanteno na domu zaradi prihoda iz območja z visokim tveganjem za okužbo in ji hkrati izroči pisno navodilo iz tretjega odstavka 10. člena tega zakona ter potrdilo iz petega odstavka 10. člena tega zakona.

(4) Policija od osebe iz prvega odstavka 10. člena tega zakona pridobi naslednje podatke: osebno ime, dan, mesec in leto rojstva, naslov stalnega ali začasnega bivališča, elektronski naslov, če ga oseba ima, ime in elektronski naslov zakonitega zastopnika ter naslov prestajanja karantene na domu, datum in uro vstopa v Republiko Slovenijo, naziv vstopnega mejnega prehoda ali kontrolne točke. Podatke nemudoma posreduje NIJZ.

(5) Osebo, ki vstopa v Republiko Slovenijo in zanjo veljajo omejitve, določene na podlagi 39. člena Zakona o nalezljivih boleznih (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/20 – ZIUZEOP in 142/20; v nadaljnjem besedilu: ZNB) oziroma na tej podlagi izdanih predpisov, in na mejnih prehodih na zunanji meji in na kontrolnih točkah na notranjih mejah Republike Slovenije navaja katero izmed izjem iz navedenih predpisov, se ne napoti v karanteno na domu, če Policiji predloži dokaze za obstoj navedenih izjem.

(6) Oseba iz prejšnjega odstavka mora ob vstopu v Republiko Slovenijo iz sosednje države, ki je na seznamu epidemiološko varnih držav, predložiti dokaz, da prihaja iz države, ki je epidemiološko varna glede okužbe s COVID-19. Če oseba tega ne more dokazati, se šteje, da prihaja iz države z epidemiološko visokim tveganjem za okužbo s COVID-19.

(7) Oseba, ki je bila napotena v karanteno na domu, mora ravnati v skladu z izdanim navodilom iz tretjega odstavka tega člena. Oseba lahko dodatna pojasnila v zvezi z ukrepom karantene na domu pridobi od ministrstva, pristojnega za zdravje.

(8) Policija z namenom obvladovanja in preprečevanja širjenja COVID-19 vodi evidenco podatkov za pripravo potrdila o napotitvi v karanteno na domu zaradi prihoda iz območja z visokim tveganjem za okužbo. Evidenca vsebuje naslednje podatke, ki se z izjemo podatka iz 10., 11., 12. in 13. točke tega odstavka pridobijo s preverjanjem dokumentov za prestop meje, in sicer:

1. osebno ime,
2. dan, mesec in leto rojstva,
3. spol,
4. državljanstvo,
5. vrsta in številka dokumenta, s katerim oseba prehaja državno mejo,
6. datum in ura vstopa v Republiko Slovenijo,
7. naziv vstopnega mejnega prehoda ali kontrolne točke,
8. naslov stalnega ali začasnega prebivališča in številko stanovanja v primeru

večstanovanjskega objekta,

9. osebno ime zakonitega zastopnika za mladoletno osebo,

10. elektronski naslov osebe ali elektronski naslov zakonitega zastopnika, če gre za mladoletno osebo,

11. naslov prestajanja karantene na domu,

12. datum začetka karantene na domu,

13. datum konca karantene na domu.

(9) Policija podatke v evidenci iz prejšnjega odstavka hrani največ 30 dni od vpisa. Po preteku tega roka se podatki iz evidence avtomatsko izbrišejo.

(10) Dostop do podatkov iz evidence iz osmega odstavka tega člena imata tudi ministrstvo, pristojno za zdravje in NIJZ.

(11) Vse pravice oseb, katerih podatki so v evidenci iz osmega odstavka tega člena in niso urejene s tem zakonom, se izvajajo v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov.

(12) Oseba, ki je bila napotena v karanteno na domu, mora ravnati v skladu z izdanim navodilom iz tretjega odstavka tega člena. Oseba lahko dodatna pojasnila v zvezi z ukrepom karantene na domu pridobi od ministrstva, pristojnega za zdravje.

12. člen

(1) Vlada lahko na podlagi epidemiološke ocene NIJZ določi države ali administrativne enote držav, za katere obstaja visoko tveganje za okužbo z virusom SARS-CoV-2.

(2) Osebi, ki prihaja iz držav oziroma administrativnih enot držav iz prejšnjega odstavka, se dovoli vstop v Republiko Slovenijo brez napotitve v karanteno na domu, če predloži negativni izvid testa na prisotnost virusa SARS-CoV-2, ki ni starejši od 48 ur, oziroma drugo ustrezno dokazilo, ki ga določi Vlada s podzakonskim aktom.

(3) Osebo, ki prihaja iz držav oziroma administrativnih enot držav iz prejšnjega odstavka, in ne predloži dokazila iz prejšnjega odstavka, Policija z ustnim navodilom v karanteno na domu zaradi prihoda iz območja z visokim tveganjem za okužbo in ji hkrati izroči pisno navodilo iz tretjega odstavka 10. člena tega zakona ter potrdilo iz petega odstavka 10. člena tega zakona.

(4) Policija od osebe iz prvega odstavka 10. člena tega zakona pridobi naslednje podatke: osebno ime, dan, mesec in leto rojstva, naslov stalnega ali začasnega bivališča, elektronski naslov, če ga oseba ima, ime in elektronski naslov zakonitega zastopnika ter naslov prestajanja karantene na domu, datum in uro vstopa v Republiko Slovenijo, naziv vstopnega mejnega prehoda ali kontrolne točke. Podatke nemudoma posreduje NIJZ.

(5) Osebo, ki vstopa v Republiko Slovenijo in zanjo veljajo omejitve, določene na podlagi 39. člena Zakona o nalezljivih boleznih (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/20 – ZIUZEOP in 142/20; v nadaljnjem besedilu: ZNB) oziroma na tej podlagi izdanih predpisov, in na mejnih prehodih na zunanji meji in na kontrolnih točkah na notranjih mejah Republike Slovenije navaja katero izmed izjem iz navedenih predpisov, se ne napoti v karanteno na domu, če Policiji predloži dokaze za obstoj navedenih izjem.

(6) Oseba iz prejšnjega odstavka mora ob vstopu v Republiko Slovenijo iz sosednje države, ki je na seznamu epidemiološko varnih držav, predložiti dokaz, da prihaja iz države, ki je epidemiološko varna glede okužbe s COVID-19. Če oseba tega ne more dokazati, se šteje, da prihaja iz države z epidemiološko visokim tveganjem za okužbo s COVID-19.

(7) Oseba, ki je bila napotena v karanteno na domu, mora ravnati v skladu z izdanim navodilom iz tretjega odstavka tega člena. Oseba lahko dodatna pojasnila v zvezi z ukrepom karantene na domu pridobi od ministrstva, pristojnega za zdravje.

(8) Policija z namenom obvladovanja in preprečevanja širjenja COVID-19 vodi evidenco podatkov za pripravo potrdila o napotitvi v karanteno na domu zaradi prihoda iz območja z visokim tveganjem za okužbo. Evidenca vsebuje naslednje podatke, ki se z izjemo podatka iz 10., 11., 12. in 13. točke tega odstavka pridobijo s preverjanjem dokumentov za prestop meje, in sicer:

1. osebno ime,
2. dan, mesec in leto rojstva,
3. spol,
4. državljanstvo,
5. vrsta in številka dokumenta, s katerim oseba prehaja državno mejo,
6. datum in ura vstopa v Republiko Slovenijo,
7. naziv vstopnega mejnega prehoda ali kontrolne točke,
8. naslov stalnega ali začasnega prebivališča in številko stanovanja v primeru večstanovanjskega objekta,
9. osebno ime zakonitega zastopnika za mladoletno osebo,
10. elektronski naslov osebe ali elektronski naslov zakonitega zastopnika, če gre za mladoletno osebo,
11. naslov prestajanja karantene na domu,
12. datum začetka karantene na domu,
13. datum konca karantene na domu.

(9) Policija podatke v evidenci iz prejšnjega odstavka hrani največ 30 dni od vpisa. Po preteku tega roka se podatki iz evidence avtomatsko izbrišejo.

(10) Dostop do podatkov iz evidence iz osmega odstavka tega člena imata tudi ministrstvo, pristojno za zdravje in NIJZ.

(11) Vse pravice oseb, katerih podatki so v evidenci iz osmega odstavka tega člena in niso urejene s tem zakonom, se izvajajo v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov.

(12) Oseba, ki je bila napotena v karanteno na domu, mora ravnati v skladu z izdanim navodilom iz tretjega odstavka tega člena. Oseba lahko dodatna pojasnila v zvezi z ukrepom karantene na domu pridobi od ministrstva, pristojnega za zdravje.

3. Zakon o interventnih ukrepih za pomoč pri omilitvi posledic drugega vala epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 203/20 in 15/21 – ZDUOP)

29. člen

(1) Ne glede na 10. člen Zakona o začasnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic COVID-19 (Uradni list RS, št. 152/20 in 175/20 – ZIUOPDVE; v nadaljnjem besedilu: ZZUOOP) se osebo, ki je bila ali bi lahko bila izpostavljena okužbi z virusom SARS-CoV-2, na podlagi objavljene ocene Nacionalnega inštituta za javno zdravje (v nadaljnjem besedilu: NIJZ) o epidemiološki situaciji, napoti v karanteno na domu po visoko tveganem stiku z okuženo osebo iz 30. člena tega zakona in karanteno na domu zaradi prihoda iz območja z visokim tveganjem za okužbo iz 12. člena ZZUOOP (v nadaljnjem besedilu: karantena na domu).

(2) Za napotitev v karanteno na domu iz 30. člena tega zakona je pristojen NIJZ, za napotitev v karanteno na domu iz 12. člena ZZUOOP pa je pristojna Policija.

(3) Karantena na domu je ukrep, s katerim NIJZ ali Policija z ustnim navodilom napotita osebo iz prvega odstavka tega člena v samoosamitev na naslovu bivanja z omejitvijo stikov z osebami, ki ne živijo v istem gospodinjstvu. Osebo z navodilom, ki ga pripravi NIJZ, seznanita glede namena in načina izvajanja karantene na domu (v nadaljnjem besedilu: navodilo NIJZ).

(4) Ne glede na prejšnji odstavek se ukrep karantene na domu po visoko tveganem stiku z osebo, okuženo z virusom SARS-CoV-2, upoštevajoč epidemiološko situacijo, lahko izvaja brez ustne napotitve NIJZ v skladu s priporočili NIJZ.

(5) Čas trajanja karantene na domu ne sme biti daljši od najdaljše inkubacijske dobe za nalezljivo bolezen COVID-19, ki jo določi Vlada s sklepom na predlog NIJZ. Čas trajanja karantene na domu se lahko skrajša pod pogoji in na način, kot ga določi Vlada na predlog NIJZ.

(6) Kot dokazilo za uveljavljanje pravice do nadomestila plače ali drugih pravic iz naslova zdravstvenega in socialnega varstva NIJZ oziroma Policija osebi iz prvega odstavka tega člena izroči potrdilo o karanteni na domu (v nadaljnjem besedilu: potrdilo o karanteni na domu) neposredno ali pa ga posreduje po elektronski ali navadni pošti v 72 urah.

(7) Ukrepi iz tega člena in 30. člena tega zakona veljajo do 31. decembra 2021.

30. člen

(1) Ne glede na 11. člen ZZUOOP osebo iz prvega odstavka prejšnjega člena, pri kateri se po opravljeni epidemiološki preiskavi ugotovi, da je bila ali bi lahko bila v visoko tveganem stiku z osebo, okuženo z virusom SARS-CoV-2, NIJZ napoti v karanteno na domu.

(2) NIJZ od osebe iz prvega odstavka prejšnjega člena pridobi naslednje podatke: osebno ime, dan, mesec in leto rojstva, naslov stalnega ali začasnega bivališča in številko stanovanja v primeru večstanovanjskega objekta, elektronski naslov, če ga oseba ima, osebno ime in elektronski naslov zakonitega zastopnika za mladoletno osebo ter naslov bivanja v času prestajanja karantene na domu.

(3) NIJZ osebo iz prvega odstavka prejšnjega člena z navodilom NIJZ seznanijo glede načina izvajanja karantene na domu.

(4) Osebi, ki potrebuje dokazilo o karanteni na domu zaradi uveljavljanja pravice do nadomestila plače ali drugih pravic iz naslova zdravstvenega in socialnega varstva, NIJZ izda potrdilo o karanteni na domu, v katerem se navedejo naslednji podatki: osebno ime, EMŠO, naslov bivanja in čas trajanja karantene na domu. Potrdilo, vključno z navodilom NIJZ, se izda na podlagi obrazca, ki ga oseba odda na državnem portalu eUprava. Kadar oseba obrazca ne more oddati, ga lahko v njenem imenu odda njen delodajalec.

(5) Oseba, ki je v karanteni na domu, mora ravnati v skladu z navodilom NIJZ.

(6) V primeru iz četrtega odstavka prejšnjega člena, ko je oseba obveščena o tem, da je bila v visoko tveganem stiku z okuženo osebo, neposredno od okužene osebe ali prek mobilne aplikacije #OstaniZdrav iz 46. člena ZZUOOP, ostane v karanteni na domu brez napotitve NIJZ in brez ustnega navodila iz tretjega odstavka prejšnjega člena. Oseba ostane na naslovu bivanja v času prestajanja karantene na domu z omejitvijo stikov z osebami, ki ne živijo v istem gospodinjstvu. Potrdilo o karanteni na domu lahko oseba pridobi v skladu s četrtem odstavkom tega člena.

(7) NIJZ z namenom obvladovanja in preprečevanja širjenja COVID-19 v elektronski obliki vodi evidenco izdanih potrdil o karanteni na domu, tako da za vsako osebo, ki ji je bilo izdano potrdilo, vodi naslednje podatke:

1. osebno ime,
2. EMŠO,
3. naslov bivanja v času karantene na domu,
4. elektronski naslov,
5. osebno ime in elektronski naslov zakonitega zastopnika za mladoletno osebo,
6. datum začetka karantene na domu,
7. datum konca karantene na domu.

(8) Podatki iz evidence iz prejšnjega odstavka se hranijo eno leto po prenehanju veljavnosti ukrepa iz tega člena. Dokumenti, na podlagi katerih so bili podatki v evidenco vpisani, se hranijo šest mesecev od vpisa v evidenco. Vse pravice oseb v zvezi s podatki v evidenci iz prejšnjega odstavka, ki niso urejene s tem zakonom, se

izvajajo v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov.

V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM POSTOPKU

Pojav novih različic virusa SARS-CoV-2, ki predstavljajo veliko nevarnost za hitrejše širjenje okužbe, zahtevajo dosledno upoštevanje epidemioloških navodil, da osebe, ki so bile v visoko tveganem stiku z okuženo osebo ali prihajajo iz območij z visokim tveganjem za okužbo, ostanejo v karanteni na domu na način, da niso v stiku z osebami, ki niso člani njihovega gospodinjstva. Novela Zakona o nalezljivih boleznih tako uvaja karanteno na domu in nadzor nad njenim izvajanjem. Novela tudi določa evidence, potrebne za nadzor in določa neizvajanje karantene na domu kot prekršek. S tem varujemo zdravje vseh prebivalcev Slovenije in preprečujemo nadaljnje širjenje COVID-19, vključno z novimi različicami virusa SARS-CoV-2.

V skladu s 143. členom Poslovnika državnega zbora Vlada Republike Slovenije predlaga, da se predlog zakona obravnava po nujnem postopku, da bi se preprečile težko popravljive posledice za delovanje države. Navedeno je potrebno, da se omilijo posledice oziroma zmanjšajo negativni učinki epidemije COVID-19 za državljane in gospodarstvo.

VI. PRILOGE

/